

Sygn. akt VIII C 272/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 29 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2018 roku w Łodzi

sprawy z powództwa (...) S.A. w B.

przeciwko T. F.

o zapłatę

na skutek zarzutów do nakazu zapłaty

utrzymuje w mocy nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi w dniu 4 stycznia 2018 r. w sprawie VIII Nc 10045/17.

Sygn. akt VIII C 272/18

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 19 października 2017 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B., reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wystąpił przeciwko T. F. o zapłatę kwoty 6.546,48 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 20 września 2017 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód podniósł, że pozwany poprzez podpisanie weksla w dniu 25 października 2016 roku zobowiązał się do zapłaty oznaczonej w jego treści sumy pieniężnej, opiewającej na kwotę 6.546,48 zł. Wezwany do wykupu weksla w dniu 20 sierpnia 2017 r. pozwany nie spełnił jednak powyższego świadczenia.

(pozew 4- 6)

W dniu 4 stycznia 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym (VIII Nc 10045/17), którym zasądził dochodzoną w sprawie kwotę wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty k. 16)

Od powyższego nakazu zarzuty wywiódł pozwany, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa. T. F. podniósł zarzut nieudowodnienia roszczenia zarówno co do zasady, jak i wysokości. W uzasadnieniu pozwany podniósł, że strona powodowa nie przedstawiła deklaracji wekslowej, w związku z tym nie wiadomo na jakich warunkach mogło dojść do wypełnienia weksla. Na koniec pozwany wniósł o zwolnienie z kosztów sądowych.

(zarzuty k. 19- 20)

Postanowieniem z dnia 5 lutego 2018 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi zwolnił T. F. od kosztów sądowych w całości.

(postanowienie k. 26)

W odpowiedzi na zarzuty powód podtrzymał stanowisko wyrażone w pozwie. Wyjaśnił, iż na mocy umowy pożyczki pozwany zobowiązał się do spłaty kwoty 8.520 zł, na którą złożyła się całkowita kwota udzielonej pożyczki – 4.000 zł, opłata przygotowawcza – 129 zł, prowizja – 3.261 zł, cena (...) – 600 zł oraz odsetki umowne – 1.440 zł. Zatem całkowity koszt pożyczki wynosił 4.250 zł. Zobowiązanie miało zostać spłacone w 30 ratach po 284 zł każda, wymagalnych w terminie do 2-go dnia każdego miesiąca, począwszy od grudnia 2016 roku. Strona powodowa wskazała, że opłata przygotowawcza została naliczona, jako koszt związany z przygotowaniem umowy, w tym zgromadzeniem koniecznych dokumentów i dokonaniem weryfikacji zdolności kredytowej pozwanego oraz uruchomieniem środków, odsetki umowne mieszczą się w ramach wyznaczonych przez przepis art. 359 § 2¹ k.c., natomiast pozostałe koszty nie przekraczają pozaodsetkowych kosztów kredytu. Prowizja stanowi przy tym wynagrodzenie z tytułu udzielenia pożyczki, natomiast koszt Twojego Pakietu – wynagrodzenie za dodatkowe uprawnienia pożyczkobiorcy w związku z zawartą umową.

(odpowiedź na zarzuty k. 31- 34)

Do dnia zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo zmianie.

(protokół rozprawy k. 61)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

T. F. zawarł w dniu 20 października 2016 roku z powodem umowę pożyczki gotówkowej nr (...), na mocy której powód udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 4.000 zł. Przyznaną kwotę wraz z opłatą przygotowawczą – 129 zł, wynagrodzeniem prowizyjnym – 3.261 zł, wynagrodzeniem z tytułu (...) – 600 zł oraz odsetkami umownymi (9,78 % w skali roku), pozwany zobowiązał się spłacić w 30 ratach po 284 zł każda, wymagalnych w terminie do 2-go dnia każdego miesiąca. Opłata przygotowawcza, w myśl postanowień umowy, była pobierana za czynności faktyczne związane z rozpatrzeniem wniosku, przygotowaniem oraz zawarciem umowy i udzieleniem pożyczki. Na zabezpieczenie pożyczki pożyczkobiorca obowiązany był wystawić i przekazać pożyczkodawcy w dniu podpisania umowy jeden weksel in blanco „nie na zlecenie”, który zachowywał ważność do momentu całkowitej spłaty zobowiązań wynikających z umowy pożyczki. W przypadku, gdy opóźnienie pożyczkobiorcy w płatności kwoty równej jednej racie przekraczało 30 dni, pożyczkodawca był uprawniony do wypowiedzenia umowy po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległości w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania. Okres wypowiedzenia wynosił 30 dni.

(umowa pożyczki wraz z załącznikami k. 35- 39, harmonogram spłat k. 40, deklaracja wekslowa k. 41, okoliczności bezsporne)

T. F. zapłacił łącznie z tytułu zaciągniętej pożyczki kwotę 1.988 zł. Pismem z dnia 20 sierpnia 2017 roku powód wypowiedział umowę pożyczki oraz poinformował o wypełnieniu weksla na kwotę 6.546,48 zł. Zadłużenie to obejmowało: sumę pozostałych do zapłaty rat pożyczki na dzień wypowiedzenia umowy – 6.532 zł oraz umowne odsetki dzienne – 14,48 zł (pkt 4.1 umowy).

(weksel k. 8, karta klienta k. 42, wypowiedzenie umowy k. 7, wyciąg z książki nadawczej k. 49- 50, wydruk ze strony internetowej operatora pocztowego k. 53- 54, wyliczenie odsetek k. 55)

Do dnia wyrokowania pozwany nie zapłacił powodowi kwoty dochodzonej pozwem. (okoliczność bezsporna)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów, których prawdziwość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości.

W przedmiotowej sprawie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. wniósł o zasądzenie od T. F. kwoty 6.546,48 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 20 września 2017 roku do dnia zapłaty, tytułem zobowiązania wynikającego z zawartej w dniu 20 października 2016 roku umowy pożyczki gotówkowej nr (...). W zarzutach od nakazu zapłaty T. F. podniósł, że roszczenie dochodzone pozwem jest nieudowodnione zarówno co do zasady, jak i wysokości. W odpowiedzi na powyższe powód na potwierdzenie łączącego go z T. F. stosunku zobowiązaniowego przedłożył umowę podpisaną przez pozwanego wraz z harmonogramem spłat, deklaracją wekslową, wezwaniem do zapłaty i wypowiedzeniem umowy wraz dowodami nadania obu pism, których prawdziwość nie została przez pozwanego podważona. W konsekwencji Sąd uznał, że powód wykazał swoje roszczenie co do zasady.

M.-prawną podstawę roszczenia odsetkowego powoda stanowi przepis art. 481 § 1 k.c., zgodnie z treścią którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wskazany przepis art. 481 k.c. obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest zobowiązany uiścić je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c., a zatem nawet w przypadku gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel nie doznał szkody. Odpowiedzialność dłużnika za ustawowe odsetki w terminie płatności ma zatem charakter obiektywny. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie płatności. Zgodnie z treścią § 2 art. 481 k.c. jeżeli strony nie umówiły się co do wysokości odsetek z tytułu opóźnienia lub też wysokość ta nie wynika ze szczególnego przepisu, to wówczas wierzycielowi należą się odsetki ustawowe za opóźnienie. W niniejszej sprawie strony w umowie zastrzegły możliwość naliczania z tytułu opóźnienia maksymalnych odsetek za opóźnienie, a zatem powód był uprawniony do żądania zapłaty odsetek w wyższej, przewidzianej umową wysokości.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 496 k.p.c. utrzymał w mocy nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi w dniu 4 stycznia 2018 roku w sprawie o sygn. akt VIII Nc 10045/17.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 k.p.c. Strona powodowa wygrała sprawę w całości i dlatego w takim stopniu należy się jej zwrot kosztów procesu. Na koszty procesu poniesione przez powoda w łącznej wysokości 1.280 zł złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 63 zł, koszty zastępstwa procesowego adwokata w kwocie 4.800 zł (§ 3 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, w brzmieniu obowiązującym na datę wniesienia pozwu – Dz.U. 2015, poz. 1800) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji.